

[Kurt Hansen.]

Det fagretlige system, som vi kender, er enestående på den måde, at arbejderne simpelt hen ikke andre steder i verden må lægge navn til et sådant repressivt system, som det er lykkedes at opbygge her. Det er også rigtigt, hvad der bliver fremført fra såvel arbejdsministeren som den socialdemokratiske ordfører, hr. Erling Dinesen, nemlig at dette arbejdsretlige og fagretlige system spiller en væsentlig rolle i hele samfundet som sådan. Ud fra vores opfattelse og målsætning spiller det en negativ rolle. Jeg ved ikke, hvem en ophævelse af arbejdsretten ville skabe anarki og kaos for. Vi tror ikke på, at der vil komme stribevis af strejker, stribevis af aktioner, i det øjeblik man ikke havde et sådant arbejdsretssystem med arbejdsret og med forligsmandslov osv.

Når arbejderne tager det eneste våben, som de har i klassekampen, nemlig strejken, i brug, så bliver disse instanser, så bliver arbejdsret, forligsmandslov osv, brugt til at trykke deres aktioner ned.

Især forligsmandsloven er jo spændende at diskutere i sammenhæng med for det første den forespørgsel, vi har haft til behandling her i dag, og for det andet det overenskomstindgreb, som nylig har fundet sted, for uden forligsmandens ihærdige indsats var det ikke lykkedes at nå frem til, at man på arbejdsmarkedet selv kunne konkretisere det indkomstpoltiske forlig fra august på den måde, som det blev gjort i mæglingsforslaget. Det er ganske klart, det havde været umuligt at få lavet indkomstpoltik mellem parterne på samme måde som nu, hvis man ikke havde haft en forligsmandslov. Der står klart og tydeligt i forligsmandsloven, at der skal tages hensyn til de samfundsmæssige interesser. Samfundsmæssige interesser i et kapitalistisk samfund betyder slet og ret interesser for kapitalejerne og ikke noget som helst andet. Staten er jo repræsenteret i de overenskomstforhandlinger, som foregår her i Danmark, og det er den lige netop igennem, at man har forligsmanden placeret dér, hvor vedkommende sidder. Det er sådan set det mere principielle argument for, at forligsmandsloven bør fjernes.

Men der er også en række udemokratiske bestemmelser indbygget i denne lovgivning. For det første den regel, der siger, at der skal være 35 pct. af LOs medlemmer, der stemmer nej til et mæglingsforslag, før nej-stemmerne

overhovedet begynder at tælle. Hvis man havde sat den samme klausul på i forbindelse med, hvor mange der skulle stemme ja, så var der ikke blevet vedtaget noget mæglingsforslag fra arbejderside i denne omgang. Så havde de socialdemokratiske ordførere og socialdemokratiske ministre ikke kunnet stå heroppefra og bryste sig af det kæmpemæssige flertal, der inden for LO havde vedtaget mæglingsforslaget.

Jeg vil lige sige til allersidst, at vi vil givetvis komme til at se arbejdsretten blive brugt stadig hyppigere. Vi har lige set den sidste månedsindeks for pristallet, som viser, at halvdelen af det, der er opnået gennem de dyrtidsportioner, som kan komme til udbetaling i år, er blevet opbrugt alene i marts måned, naturligt. Det siger noget om, at lønarbejderne naturligvis bliver tvunget til at forsvare deres realløn på anden vis. Der er igennem det, der tegner sig fra månedsprisindeksen, lagt op til en årlig inflationsrate på omkring en 15 pct. Det vil simpelt hen give reallønsforringelse på langt større beløb end det, som vi i første omgang troede, da vi bare tog udgangspunkt i, hvad OECD sagde.

Jeg synes, der til allersidst er grund til lige at gøre en enkelt bemærkning til hr. Bolvig. Hr. Bolvig vil have ændret den bestemmelse i forligsmandsloven, der siger, at konflikten skal iværksættes på 3. dagen efter at forligsmanden har fundet ud af, at han må opgive. Det vil hr. Bolvig have ændret til 8 dage. Jeg synes, begrundelsen er interessant at notere sig. Det er alene ud fra den betragtning, at folketinget så har mere tid til at lave et indgreb. Det synes jeg var en interessant og spændende bemærkning fra det radikale venstre.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Jensen) (DKP):

Jeg skal takke for bemærkningerne – jeg kan jo ikke sige tilslutningen, den har ikke været så stor. Jeg vil godt understrege, at det grundlæggende i det forslag, vi har lagt frem om ophævelse af loven om arbejdsretten og forligsmandsloven, er, som der også står i de meget korte bemærkninger, at alle rammer og regler skal hvile på aftaler imellem arbejdsmarkedets organisationer. Det er vor opfattelse, at sådanne aftaler ikke skal hverken fastfrys eller cementeres ved, at de bliver ophøjet til lov. Det ønsker vi ikke, fordi det skal være muligt